

Dosarul nr.2ra-405/20

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. : O. Parfeni)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : A. Danilov, I. Secrieru, I. Cotruță)

ÎN C H E I E R E

4 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Russu Denis, reprezentat de avocatul Dragomir Aliona,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Russu Denis împotriva Procuraturii Generale a RM, intervenienți accesorii Ministerul Justiției al RM, Ministerul Afacerilor Interne al RM, Ministerul Finanțelor al RM, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2019, prin care s-a respins apelul declarat de Russu Denis și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 iunie 2019,

c o n s t a t ă :

La 28 decembrie 2018, Russu Denis s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată împotriva Procuraturii Generale, intervenienți accesorii Ministerul Justiției, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Finanțelor, Centrul National pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat violarea articolului 8 din Convenție, prin încălcarea dreptului la viață privată și a informației privind viața privată, cauzate de acțiunile arbitrare ale autorităților cu drept de acces la datele cu caracter personal.

Reclamantul a menționat că, în privința sa și a altor persoane la momentul actual la Curtea de Apel Chișinău, se examinează cauza penală nr. 1a-1700/16. Ulterior nu a fost judecat penal și nu a fost sub urmărire penală ca „liderul grupării criminale sau killerul”.

În decembrie 2017, au fost publicate imagini foto din pașaportul său cu date personale cu subtextul că “este liderul grupării criminale, killerul și alte false”. Datele cu caracter personal au fost expediate în adresa “mass-mediei”.

Reclamantul consideră că, au fost încălcate prevederile Legii nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

La 8 decembrie 2017 în Penitenciarul nr. 13, mun. Chișinău a fost vizitat de către jurnaliști, care i-au propus să dea un interviu cu privire la ilegalitățile în privința sa din partea colaboratorilor organelor de drept și ca urmare scoaterea sa de sub urmărirea penală pe două dosare penale nr. 2014928189 și nr. 2016928057.

Astfel, în timpul audierii au parvenit careva întrebări de provocare, mai mult necorecte și nedemne, iar a doua zi în „mass-media” și pe internet au apărut știri, precum că el este „killer la comandă și liderul unei grupări criminale”, ceea ce nu corespunde adevărului. Ulterior, a fost audiat în calitate de martor, de către procurorul din cadrul Procuraturii Generale.

La 31 ianuarie 2018, a expediat o cerere în adresa Procuraturii Generale cu privire la eliberarea explicațiilor pe caz.

La 7 februarie 2018 cu nr. R-336 a fost informat prin scrisoarea Procuraturii din 2 februarie 2018 cu nr. 192p/1 7-894, că nu deține calitate de bănuit sau învinuit pe marginea vreoa unei cauze penale aflate în gestiunea Procuraturii PCCOCS.

Din 8 decembrie 2017 și până în prezent, se deține în celulă separată și nu are acces la rețele sociale. Nu a avut posibilitatea să afle despre materialele jurnalistice publicate, deoarece aflarea în izolatorul de detenție nu prevede accesul la rețelele sociale globale. Abia la 17 august 2018 a făcut cunoștință cu materialele jurnaliștilor, publicate în mass-media și rețele sociale. Foto-imaginea din pașaportul său cu seria B0407033 este ilegală prelucrată și publicată, fără acordul său.

În calitatea sa de persoană fizică figurează ca liderul grupării criminale și killerul.

În opinia reclamantului această informație publicată în rețeaua globală (internet) a lumii nu corespunde adevărului.

Mai mult ca atât a fost scos de sub urmărirea penală pe două dosare penale din motivul că în rezultatul efectuării urmăririi penale s-a constatat că lipsesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune în acțiunile sale.

Russu Denis a indicat că, la momentul actual în ordine de apel se examinează cauza penală nr. 1a-1700/16, și consideră că aceste fapte de acțiuni ilegale pot fi calificate ca implicarea directă în examinarea cauzei prin manipularea opiniei publice și presiunii psihologice în privința sa.

Publicarea foto-imaginei din pașaport, ca rezultat al acestei infracțiuni în privința sa cu prelucrarea datelor personale, i-au fost cauzate suferințe psihice, i-a fost jignită personalitatea și reputația socială. Pentru stabilirea adevărului a fost nevoit să facă adresare cu plângeri și petiții la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

Din conținutul scrisorilor Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter personal al RM nr.04-14/1990 din 20.09.2018; 04-14/2036 din 3 21 septembrie 2018; 04-14/2043 din 21 septembrie 2018 și 04-14/2247 din 22 octombrie 2018, i-a fost propus să se adreseze cu sesizare directă la Agenția Servicii Publice și Ministerul Afacerilor Interne, care au acces la Registrul populației și poate identifica persoana/organizația cu privire la prelucrarea informației și imaginii-foto din pașaportul său.

Reclamantul solicită încasarea din contul bugetului de stat a sumei de 1 000

000 lei cu titlu de prejudiciu moral pentru prelucrarea ilegală a datelor cu caracter personal și ca urmare publicarea în rețelele sociale globale și la televiziunea națională a informației false și încasarea cheltuielilor de judecată.

În drept acțiunea a fost întemeiată pe dispozițiile art. art. 1422, 1423 din Codul Civil, art. 11 alin. (1) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, prevederile Legii nr. 133 din privind protecția datelor cu caracter personal și art.41 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 iunie 2019, cererea de chemare în judecată depusă de Russu Denis împotriva Procuraturii Generale a RM, intervenienți accesorii Ministerul Justiției al RM, Ministerul Afacerilor Interne al RM, Ministerul Finanțelor al RM, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel instanța a constatat că, potrivit materialelor din dosar nu rezultă că datele personale ale lui Russu Denis, fișa personală care a fost accesată la 2 noiembrie 2017 ora 17:47:09 și imprimată la 2 noiembrie 2017 ora 17:47:25 de către Procuratura Generală, a fost făcută public de către Procuratura Generală în decembrie anul 2017 și tot de către Procuratura Generală au fost expediate în adresa mass-mediei.

Instanța de fond a reținut că, că copia unei pagini din pașaportul lui Russu Denis, anexată la cererea de chemare în judecată nu confirmă că anume această pagină din pașaport a fost făcută publică în rețeaua globală (internet) în decembrie 2017, că anume această pagină din pașaport a fost făcută publică de către Procuratura Generală și că, anume această pagină din pașaport se află în rețeaua google (internet). Copia paginii pașaportului nu confirmă că aceasta a fost imprimată din rețeaua google (internet) și anexată la cererea de chemare în judecată.

La fel, pe copia paginii pașaportului care se pretinde că ar fi din rețeaua internet, lipsește subtextul „liderul grupării criminale, killerul”.

La 24 iunie 2019, Russu Denis a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 iunie 2019 solicitând admiterea apelului și emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2019 a fost respins apelul declarat de Russu Denis și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 iunie 2019.

La 9 ianuarie 2020, Russu Denis, reprezentat de avocatul Dragomir Aliona, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivare a invocat că, nu este cu soluția instanțelor ierarhic inferioare. Instanța de apel a interpretat în mod eronat norma legală, ceea ce a condus la favorizarea celeilalte părți și totodată a determinat încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale recurentului.

Recurentul a invocat că, pe parcursul examinării cauzei civile a prezentat probe prin care se confirmă că pe parcursul anului 2017-2018 numai o organizație de stat,

care are accesul la registrul de evidență a populației din RM a imprimat foto imaginea cu caracter personal, anume de către un membru al grupului de procurorii din cadrul Procuraturii PCCOCS, cât și copiile publicării știrilor false, prin ce se confirmă încălcarea dreptul persoanei deținute în stare de arest, în ceia ce prevede protecția datelor personale și respectare regimului secret și confidențial în privința persoanelor aflate în arest preventiv.

Recurentul a menționat că, prin respingerea cererii de chemare în judecată și fără fi examinat minuțios obiectul cererii, fără a stabili caracterul raporturilor juridice între părți, și fără a examina obiectiv toate probe prezentate, instanța a încălcat principiul egalității părților în proces, și a negat absolut principiile unui proces echitabil.

Soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

La caz, sunt aplicabile prevederile Legii nr.1545, cât și condițiile în temeiul cărora survine răspunderea statului. Drept urmare, se denotă faptul că Russu Denis este în drept de a pretinde la repararea prejudiciului cauzat în urma acțiunilor ilegale ale organelor de urmărire penală (procuratura), însă instanța de apel greșit a stabilit că rezultând din specificul acestei categorii de cauze instanța de judecată este în imposibilitate de a admite solicitarea reparării prejudiciului moral, argumentând că nu au fost încălcate prevederile Legii 133/2011 cu privire la protecția datelor cu caracter personal.

Instanța de apel nu a exercitat un control judiciar complet, în fapt și în drept, cu respectarea efectului devolutiv al apelului, asupra ceea ce a hotărât prima instanță, iar drept consecință a interpretat și aplicat în mod eronat normele de drept material și procedural pertinente speței.

Recurentul susține că, nu au fost reținute și elucidate circumstanțele esențiale pentru justa soluționare a litigiului, nu au fost apreciate toate probele anexate la dosar, probe care sunt contradictorii și care necesitau explicarea cu suficientă claritate a motivului pentru care au fost acceptate, respinse sau reținute la baza adoptării deciziei.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 10 decembrie 2019.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cererea de recurs împotriva a fost declarată la 9 ianuarie 2020, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, ținând cont de prevederile art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 31 ianuarie 2020 instanța de recurs a comunicat intimațiilor recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii (f. d. 89 Vol. II), fiind recepționat de către aceștia la 5 februarie 2020 (f.d.90-94 Vol. II)

Până la data examinării recursului, referință asupra recursului intimații nu au depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național

și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Russu Denis, reprezentat de avocatul Dragomir Aliona, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Russu Denis, reprezentat de avocatul Dragomir Aliona.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru